

Sygn. akt IV CSK 5/14

POSTANOWIENIE

Dnia 30 maja 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z powództwa małoletniego M. U.
przeciwko [...] Towarzystwu Ubezpieczeń Spółce Akcyjnej [...] z siedzibą w W.
o zadośćuczynienie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 30 maja 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 11 września 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i nie obciąża powoda obowiązkiem zwrotu pozwanemu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 21 marca 2013 r. Sąd Okręgowy w S. oddalił powództwo małoletniego M. U. skierowane przeciwko pozwanemu [...] Towarzystwu Ubezpieczeń Spółce Akcyjnej [...] w W. o zasądzenie kwoty 80.000 zł tytułem zadośćuczynienia na podstawie art. 448 k.c. w zw. z art. 24 § 1 k.c. Wyrokiem z dnia 11 września 2013 r. Sąd Apelacyjny w [...] oddalił apelację powoda, dzielając stanowisko, że roszczenie powoda jest nieuzasadnione, ponieważ do wypadku, w którym poniosła śmierć jego matka, doszło z przyczyn niezawinionych przez kierowcę pojazdu ubezpieczonego u pozwanego ubezpieczyciela. Od tego wyroku skargę kasacyjną wniósł powód M. U., zaskarżając go w całości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna ukształtowana została w przepisach kodeksu postępowania cywilnego jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa i jednolitości wykładni oraz usunięcie z obrotu prawnych orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń nie satysfakcjonujących stron. Koniecznej selekcji skarg pod kątem realizacji tego celu służy instytucja tzw. przedsądu, ustanowiona w art. 398⁹ k.p.c., w ramach której Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny sprawy przedstawionej mu ze skargą kasacyjną. Zakres przeprowadzanego badania jest ograniczony do kontroli, czy w sprawie ujawniły się przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c. okoliczności przemawiające za przyjęciem skargi do rozpoznania.

Skarżący uzasadnił potrzebę rozpatrzenia jego skargi przesłanką przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., to znaczy występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego. Zdaniem skarżącego istotne zagadnienie prawne sprowadza się w niniejszej sprawie do wyjaśnienia nierozstrzygniętej dotychczas w orzecznictwie Sądu Najwyższego wątpliwości, czy odpowiedzialność samoistnego posiadacza pojazdu mechanicznego (oraz ubezpieczyciela odpowiadającego na podstawie umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej) na podstawie art. 448 k.c. jest oparta ściśle na przesłankach wynikających z tego

przepisu, a więc także na przesłance winy, czy też jest ukształtowana z zastosowaniem ogólnych zasad odpowiedzialności posiadacza pojazdu mechanicznego, a zatem – w wielu przypadkach – jest niezależna od winy.

Zagadnienie prawne uzasadniające przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania musi mieć charakter istotny i być zagadnieniem nowym, dotychczas nie rozwiązany w orzecznictwie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 grudnia 2008 r., III CSK 285/08, BSN 2009, nr 4, s. 48). Wskazując je skarżący powinien sprecyzować problem, który wiąże się z określonym przepisem prawa materialnego lub procesowego, i którego wyjaśnienie ma znaczenie dla rozstrzygnięcia konkretnej, jednostkowej sprawy, jak również dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw.

Analiza argumentacji przywołanej we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że w niniejszej sprawie występuje istotne, nowe zagadnienie prawne. W wyroku z dnia 25 maja 2011 r., (II CSK 537/10, niepubl.), oraz w wyroku z dnia 10 listopada 2010 r., II CSK 248/10, Lex nr 785681) Sąd Najwyższy rozpatrywał przesłanki odpowiedzialności sprawcy wypadku komunikacyjnego za naruszenie dóbr osobistych i stwierdził, że przesłanką tej odpowiedzialności jest nie tylko bezprawne, ale i zawinione działanie sprawcy naruszenia dobra osobistego. Pogląd o winie, jako przesłance odpowiedzialności z art. 448 k.c. jest utrwalony (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 2002 r., V CKN 1581/00, OSNC 2004/4/53, z dnia 19 stycznia 2007 r., III CSK 358/06, Lex nr 277289, czy z dnia 11 grudnia 2013 r., IV CSK 188/13, Lex nr 1444338). W związku z tym nie można zgodzić się ze skarżącym, że sformułowane przez niego zagadnienie prawne ma charakter nowy i precedensowy.

Z uwagi na to, że nie występują wskazane przez skarżącego przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, a jednocześnie okoliczności sprawy nie wskazują, aby zachodziły inne podstawy przewidziane w art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia tej skargi do rozpatrzenia.

Orzeczenie o kosztach postępowania kasacyjnego uzasadnia art. 102 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 w zw. z art. 398²¹ w zw. z art. 391 § 1 k.p.c.